

GLASILO

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE AVTOTEHNA, n. sol. o., LJUBLJANA

LETO 4

Redna izdaja

Št. 11, November 1980

Komentiramo komentarje

Sonce je okroglo in rumeno

stran 2

Okrogla miza

Družbena prehrana

stran 4, 5, 6

Kultura

Razstava akvarelov in olj Tomaža Gostinčarja

stran 7, 8

Današnje številko smo pripravili:

JURIJ ČERNIČ
DSSS

ROMAN DOBRILA
tozd Servisi

BORUT JANOVSKY
tozd Zastopstva

NEVENKA PLETERSKI
DSSS

NADJA URGL
DSSS

ERIKA ŽELEZNIK
DSSS

V OBJEKTIVU MESECA

Sejem sodobne elektronike 80

Že več let zapovrstjo je v Ljubljani na Gospodarskem razstavišču sejem elektronike. Na tem sejmu DO predstavljajo programe, ki jih zastopajo in izdelke, ki jih izdelujejo. Že takoj v začetku moram povedati, da je naša DO imela široko področje predstavitve, morda celo najobširnejše doslej. Zanimivo je tudi, da so naši delavci v pisarnah in tisti, ki so cele dneve na sejmu, povezani med seboj s posebno napravo, »Storno radio telefonskim sistemom«.

Anica Černe, elektronika:
»Vsako leto smo povezani poleg telefonske zveze tudi z direktno »Storno postajo«. Tako ne čakamo na telefonsko zvezo, ki je prezasedena. Ta naprava, čeprav je že stara, dobro deluje. Rabimo jo v demonstracijske namene.«

Kakšen je domet? »Seže po celi Ljubljani.«

Kakšno je rokovanje s Storno postajo? »Enostavno. Vsak se lahko nauči v petih minutah rokovanja z njo.«

Anica je tudi pokazala, kako teče pogovor med njo v pisarni elektronike in kolegi na sejmu. Ni kaj, hitro in ažurno.

Breda Turnšek je bila skupaj s svojimi sodelavci iz OE 1333 letos zadolžena za organizacijo sejma.

Kako poteka priprava in organizacija sejma? »Začnemo se pripravljati že spomladi. Vsako leto določimo eno od naših OE, da prevzame celotno organizacijo. Na sejmu sodelujemo približno od leta 1963, rekla bi od začetka, ko je AT prevzela zastopništvo. Ta sejem je najpomembnejša prireditev s področja elektronike v Jugoslaviji. Je mednarodni sejem in je med drugim okno Zahoda za Vzhod, ker ta sejem obiskujejo tako zahodne kot vzhodne države in se tukaj seznanjajo z novo tehnologijo. Naša DO se redno pojavlja na tem sejmu. Že 10 let imamo vedno vnaprej najet razstveni prostor. Trenutno meri ta prostor 142 kv. m, vendar opažamo, da je že premajhen. Poleg tega vsako leto B. and Kjaer in Storno razstavljata v avtobusih (letos Storno izjemoma razstavlja v hali A), odkar pa imamo zastopstvo Körting, imamo pa še v hali B razstveni prostor za hi-fi zabavno tehniko. Ta sejem je

(Nadaljevanje na naslednji strani)

KOMENTIRAMO KOMENTARJE

Sonce je okroglo in rumeno

Tudi to ni čisto res. Na svojih polih je nekoliko potlačeno. Pa kaj za to, s tako izjavo in ugotovitvijo pač ne moreš nikoli nikogar prizadeti. (Čeprav se še vedno lahko najde kdo, ki bi začel s tisto — k sreči ne preveč — ponarodelo: »Kaj je s tem mislil, kaj neki ima za bregom?«)

Resnično sem se že bal, da je zadnja številka Glasila pomenila udarec v prazno, skratka, po dveh zanimivih številkah naj bi uredniškemu odboru zmanjkalo idej, Glasilu pa odmevnost. Pa vendar ni tako. Če izvzamemo teh nekaj tehničnih nedorečenosti in dobronamernih kritik (zlasti glede pomanjkanja križank) smo vendarle uspeli vzbuditi pozornost in celo zaskrbljenost ter nerazumljivo prizadetost.

Nagrajevanje po delu je tema dneva in odgovorna naloga za vse delovne ljudi, še posebej pa delegate v samoupravnih organih, za vse individualne poslovodne organe ter njihove poslovne svete kot osnovne predlagatelje in nosilce poslovne politike. Razprava o teh problemih ni in ne more biti pravica, naloga in opravilo zaprtih sestankov, ekskluziva političnih aktivov ali še slabše »štabov strokovnjakov« v tej ali oni obliki. Sodelovati moramo vsi, saj le tako pričakujemo zares polnokrvna merila in seveda tudi rezultate nagrajevanja po delu. Moto razprave je torej lahko samo takle: za dobro delo dobro plačilo. Slabemu delu mora najbrž slediti premestitev na opravljanje manj zahtevnih del in nalog. Kup organizacijskih vprašanj je samo pomemben dodatek taki razpravi. Ne sme pa zaradi svoje povezanosti z deli in nalogami posameznega delavca zamegliti bistva (nagrajevanja po delu) tako, da zaradi dreves ne bi videli gozda.

Povabilo glavnega in odgovornega urednika v uvodnikih avgustovske številke Glasila sicer odmeva, žal pa ugotavljam, da ne v pisni obliki, ne glede na vrsto in način pisanja. Glasilo je tribuna vseh delavcev Avtotehne, saj le tako obveščanje niso le želje in hotenja. Nevtralnega in mlačnega Glasila nočemo in tudi ni potrebno. Polemični prispevki, ostrina in konstruktivnost dialoga, predlogi in pripombe, ki po tej poti lahko postanejo tudi predmet široke in demokratične razprave v samoupravnih organih — to je naš skupni cilj.

Še tole: odgovorni urednik ni cenzor.

Pa lep in sončen pozdrav!

Borut Janovsky

OKROGLA MIZA

Družbena prehrana

Družbena prehrana je že od nekdaj ena kritičnih točk naše delovne organizacije. Vprašljiva je hrana, vprašljiv je način in čas razdeljevanja, vprašljive so cene, boni in odnosi. Še najbolj vprašljivo pa je reševanje vseh teh vprašanj. Krepi se vtis, da vseh nakopičenih problemov naše družbene prehrane sploh nočemo rešiti in da nam bifeji in tisti, ki v njih delajo bolj kot za malico služijo kot ventil za sproščanje napetosti vseh vrst. Temu pa družbena prehrana ni namenjena. Seveda se zavedamo, da »okrogla miza« ne bo rešila vseh vprašanj. To tudi ni bil njen namen. Njen namen je omogočiti prav vsakemu delavcu Avtotehne, da javno in na pravem mestu pokaže na vse slabe točke v družbeni prehrani in s svojimi predlogi tudi pomaga k njihovi razrešitvi.

Razgovora za »okroglo mizo« so se udeležili:

Jože Anderlič (Napredek Domžale), Meta Batič, Milan Bogosavljevič, Sonja Brancelj, Matija Cajhen, Bara Denac, Roman Dobriča, Stane Gašpirc, Lovro Godec, Matija Hočevar, Roman Jesenšek, Aleksander Kapus, Mojca Pavlin, Srebra Pelko, Nevenka Pleterski, Anita Rupnik, Hatidža Sečki. Razgovor je vodil glavni urednik Glasila.

Glasilo:

Kakšno prehrano si želite?

Brancelj:

Takšne, kot je ta, že ne. Preveč je enolična, vsak dan le hrenovke in mrzle malice. Ne vem, zakaj ni sadja in zakaj so ukinili tousterje.

Jesenšek:

Tousterjev ni, ker so bili neprikladni in nerentabilni. Zaradi nekaj toplih sendvičev ni bilo vredno, da bi goreli po ves dan. A če si v resnici tako želite tousterje, jih bomo ponovno uvedli, to ni problem, saj jih imamo spravljene v skladišču. Sadja pa ni zato, ker delavcem Avtotehne ni mogoče dopovedati, da pripadajo vsakemu na primer le tri banane, če naj bo sadja dovolj za vse. A mnogi so si jih jemali kar po dva kilograma, češ: »Če jih plačam, jih lahko vzamem, kolikor hočem.« Seveda je ugodno jemati sadje v bifeju, ker je ceneje kot v trgovini in ker je pri roki. A družbena prehrana je namenjena izključno prehranjevanju med delavnim časom. Problem pa je tudi ta, da nimam šoferja in moram vso hrano zvoziti sam. Že običajno nabavljanje komaj zmorem, oskrbovanje s sadjem za domačo rabo pa je zame preveč. Dokler odjemalci ne bodo bolj disciplinirani in dokler bom moral hrano voziti sam, sadja in podobnih priboljškov na žalost ne bo.

Cajhen:

Jaz se sploh sprašujem, zakaj »okrogla miza« ravno o družbeni prehrani, ko imamo vendar dovolj drugih problemov, ki se tičejo vseh delavcev.

Glasilo:

Tudi družbena prehrana se tiče prav vseh delavcev. Kako pomembna je, pa kažejo po eni strani raziskave, ki vse po vrsti potrjujejo teorije o pomenu

prehranjevanja med delovnim časom, po drugi pa stalna vroča kri, ki jo povzročata prav (ne)urejena družbena prehrana.

Cajhen:

Še eno vprašanje. Ali so bili na »okroglo mizo« povabljeni tudi delavci iz predstavništev?

Batič:

Delavec iz predstavništva nismo vabili, ker oni nimajo organizirane tople malice. V vsakem predstavništvu jih je namreč premalo, da bi se kaj takega izplačalo. Zato imajo bone v enakih vrednostih kot mi, ki jih uporabljajo v najbližji trgovini oziroma gostilni.

Cajhen:

Kljub temu se mi zdi, da bi morali v Glasilu objaviti tudi, kakšne probleme imajo oni. Če so tako bolj zadovoljni, kot pa če bi imeli organizirano svojo družbeno prehrano.

Batič:

Iz predstavništev ni nikoli niti ene pritožbe. Iz Ljubljane pa vsak dan šest.

Glasilo:

Vabiti delavce iz predstavništev le zato, da bi zadovoljili formalnostim, se mi zdi posebno glede na stroške in izgubljene ure neučestvo. Vsakdo bo vabljen le, ko bomo govorili o problemih, ki ga resnično zadevajo. Vrnimo se zdaj k problemu, ki zadevajo družbeno prehrano.

Cajhen:

Motijo me zastoji pri malici. Nekaj smo jih verjetno krivi porabniki sami, vzrok pa je verjetno tudi v tem, da tovariš Jesenšek rotacijsko menja delavke na delovnih mestih.

Jesenšek:

Ker so vse enako plačane, morajo tudi vse opravljati enako delo, oziroma se morajo pri delu menjavati. Največ zastojev pa je zato, ker se delavci (bese-da je o Celovski 228) ne

držijo razporeda prihodov na malico. Zdaj, ko je treba razdeliti toplo malico do desete ure, pa je problem še bolj pereč in bo v resnici treba vsaki delavki določiti tisto delovno mesto, kjer se najbolj obnese.

Glasilo:

Še vedno nismo ugotovili, kakšne so možnosti za boljšo malico.

Jesenšek:

Jih ni. Edino nekatere artikole lahko za določen čas zamenjamo z drugimi. Sicer pa malica ni tako slaba, saj je porabnikom na voljo kar 60 artiklov vsak dan.

Ta podatek je seveda varljiv, saj so sem vštetni prav vsi artikli, od sladkorja in smetane za kavo naprej.

NA DAN POJEMO 70 TOPLIH MALIC, PRITOŽUJEMO PA SE, KOT DA BI JIH 600.

Cajhen:

Nad malico premnogi negodujejo zato, ker so premalo zaposleni in razmišljajo samo o tem, kaj bodo pojedli in nad kom se bodo izživljali. Že od Marije Terezije je znano, da topli obrok povečuje sterilnost. A če dela ni, se sterilnost ne more povečati. Povečuje se le nezadovoljstvo.

Gašpirc:

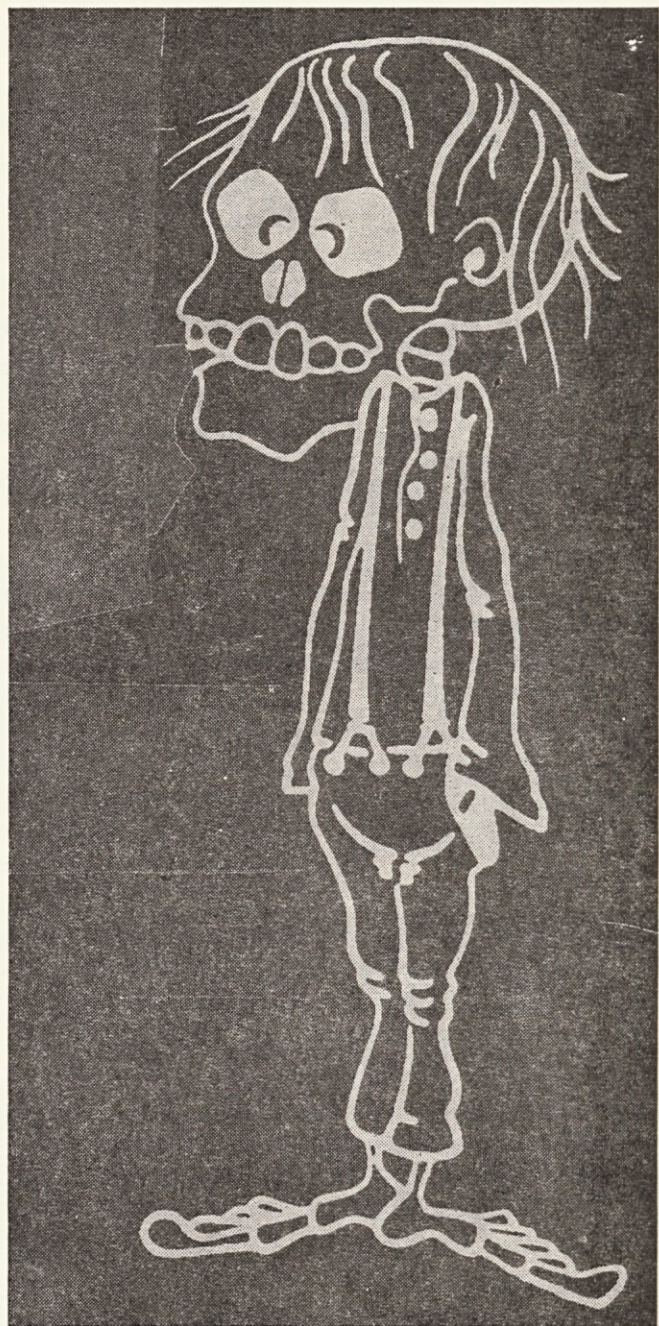
Fantje s servisov so v glavnem zadovoljni.

Dobriča:

Največji problem družbene prehrane je v tem, da so naši bifeji odprti kot gostilne ob cesti: ves čas. Na jutranji čaj ali kavico smo se že tako navadili, da se temu verjetno res ne moremo več odreči. A po tem bi morali biti bifeji do malice zaprti. Takrat pa bi moral imeti vsak oddelek na voljo le pol ure.

Glasilo:

Na dan pojemo povprečno po 70 toplih in 300 mrzlih obrokov. Zakaj tako razmerje? Namen druž-

bene prehrane je vendar zagotoviti delavcu topli obrok.

Jesenšek:

Pri hladni malici se za manj denarja bolj naješ.

Anderlič:

Vaša hladna malica je izredno poceni, ker plačate le material, ne pa tudi stroškov energije, prevoza, delitve in tako naprej.

Mi pa seveda zaračunamo vse stroške, saj moramo poslovati rentabilno, zato je pri vas topla malica dražja od hladne. Imamo 17 ali 18 razdelilnih mest in lahko rečem, da nobena družbena prehrana ne nudi delavcu toliko, kot prav vaša. Pa tudi pritožb ni nikjer toliko kot pri vas. Pojeste 70 toplih malic na dan, pritožujete pa se, kot da bi jih 600.

VEČINA SE JIH NAJPREJ ZAPODI V BIFE

Hočevar:

Razmislimo malo zdaj o vseh teh vprašanjih. Najprej o prvem. Razen nekaj pripomb o hrenovkah in sadju nismo nič povedali, kakšno prehrano si želimo. Mislil, da je hrana v resnici dobra in dovolj pestra in za ves mesec naprej

je mogoče vedeti, kaj bo za toplo malico. In ker nanjo ni bilo nobenih pravih pripomb, drugo vprašanje kar odpade. Zakaj pa tako malo toplih obrokov? Govorim za Titovo 36. Zjutraj, ko pridejo ljudje v službo, se večina najprej zapodi v bife in medtem, ko čaka na kavo, poje še kakšno žemljico. Vsi ti se potem pojavijo v bifeju še ob devetih pa ob desetih in tako naprej. Tem je seveda topli obrok odveč. Mnogi pa hodijo na topli obrok kar lepo ven.

Dobriča:

O tem se s Hočevarjem prav gotovo ne morem strinjati. Topli obroki so namreč povsod drugod občutno dražji kot v Avtotehni. Delavci res hodijo ven, a po vse kaj drugega, le na topli obrok ne. Vzrok je gotovo v prvem, namreč, da delavci po malem malicajo vse dopoldne in jim potem topla malica ne ugaja več. Zato je tudi rešitev treba iskati prav v delovnem času bifejev in v ukinitvi zajtrka.

Bogosavljevič:

Ne strinjam se s tistimi, ki predlagajo, da bi s kavo zjutraj stregli, s sendviči in žemljicami pa ne.

DIREKTNI MAGNETOFONSKI PREPIS »OKROGLE MIZE« JE NA VOLJO V UREDNIŠTVU GLASILA

Jesenšek:
V prvem polletju smo za nakup drobnega inventarja porabili šest in pol starih milijonov, danes pa imam skladišče zopet prazno. Polovica vsega obstoječega inventarja se skriva po obratih in pisarnah, velik del pa ga delavci sami vsak dan namerno uničijo. Lomijo plastične žličke, skodelice in steklenice pa mečejo skozi okno. Ko je imela civilna zaščita na Celovški 228 akcijo NNNP, smo našli za cele košare raznega inventarja. Delavci nimajo pravega odnosa do inventarja. Nihče ne upošteva, koliko to stane. Na

VESELI BOLNIKI

Glasilo:
425 delavcev prejema modre bone družbene prehrane in kar 175 delavcev Emonine. Ali v resnici 1/3 delavcev kronično boleha, tako da potrebuje dietno prehrano. In če je temu res tako, kakšne so možnosti za ureditev dietne prehrane?

Rupnik:
Jaz mislim, da tisti delavci, ki kronično boleha, vsi pri nas v bifeju jejo. Jedo pač tisto, kar jim ne škodi. In tega očitno najdejo kar dovolj in jasno ceneje kot v trgovini, za kamor imajo bone. Pri tem pa so to naše najbolj sitne in zahtevne stranke. Ko smo pri akciji NNNP delili pasulj, pa so vsi ti bolniki brez težav pojedli celo klobaso in prišli še po repete.

Jesenšek:
Če bomo uresničili možnosti, da nam Napredku začne pripravljati tudi po en dietni obrok, bo verjetno od vseh teh stosedemdesetih ostalo le deset bolnih.

Brancelj:
Ker se je govorilo, da dietni bolniki ne bodo več smeli malicati v obratih družbene prehrane, se je pri nas pojavilo vprašanje, ali bo sedaj dovoljeno dietnim bolnikom oditi med delovnim časom v trgovino.

Hočevar:
Tega s kakšnim pravilnikom prav gotovo ne bomo urejali. Sploh smo pri nas tako dobrohotni do teh kratkih desetminutnih odhodov, da to vsaj v DSSS ne predstavlja nikakršnega problema.

Jesenšek:
Vsi dietni bolniki se prehranjujejo v naših bifejih. Večina jih pride celo po dvakrat na dan. Ko pa delamo plan, koliko servirk potrebujemo po obratih, pa smo upoštevali le tiste, ki uporabljajo modre bone.

REPREZENTANCA

Glasilo:
Mnogo vroče krvi povzroča tudi reprezentanca. Zanima me, koliko denarja porabimo v Avtotehni za reprezentanco, še bolj pa, koliko strežba reprezentance obremenjuje servirke.

Hočevar:
Tu imam najnovejše podatke za letošnje leto. Zastopstvo je porabilo 4 stare milijone, skupne službe 2 milijona 260 tisoč, Trgovina milijon 430 tisoč, Servisi 540 tisoč. Skupaj 8 milijonov 654 tisoč (starih). Na voljo imam tudi podatke, koliko trošijo posamezne organizacijske enote, nimam pa podatkov za lansko leto, tako da nimam primerjave in ne morem reči, ali je to mnogo ali ne. Zaradi reprezentance poslušam tudi precej pripomb, vendar njihovo upravičenost težko presodim.

Jesenšek:
Ne vem, če je prav, da samega sebe reprezentiraš vsak dan ob točno določeni uri. Tudi ne vem, če je prav, da zaradi ene stranke pije kavo in sokove na račun reprezentance 6 ljudi. Zgodilo pa se nam je celo to, da je eden od učencev hotel malicati na reprezentančne bone, ki mu jih je velikodušno odstopil oče.

Rupnik:
Za reprezentanco je bilo rečeno, da bomo določili posebno servirko, lepo obloženo ter lepih in hitrih nog, da bo tekala po petih nadstropjih gor in dol. Te

Veliko nas je v Avtotehni, v naši pisarni na primer kar trije, ki kave sploh ne pijemo. Namesto tega si vzamemo mleko in žemljo z maslom in medom. To pa vzame servirkam veliko manj časa, kot pa kuhanje kave. Pa tudi čez toplo malico imam pripombe. Včasih je res okusna in takrat je zmanjka že ob pol desetih, včasih pa je zanič in tedaj jo servirke ponujajo tudi še ob pol dvanajstih. Pri Napredku bi se morali potruditi, da bi obdržali bolj stalno kvaliteto obrokov, ali pa se moral tovariš Jesenšek odločiti, da poišče drugo firmo.

Sečki:

Pet let sem že v Avtotehni, sedem kuhinj smo že zamenjali, nikjer se nismo tako ustalili kot pri Napredku. Nimamo druge izbire, drugje bo le še dražje, pa še slabše je lahko.

Bogosavljevič:

Lahko dodam le to, da nikdar nismo naročali po 70 obrokov kot sedaj, ampak vedno okoli tristo.

Jesenšek:

Imamo pa to možnost, da naročamo poljubne količine obrokov, drugje pa je morala biti ta količina stalna.

JARA KAČA O LASTNI KUHINJI

Glasilo:

Kakšne pa so možnosti za ureditev lastne kuhinje? Vemo, da so bili narejeni že nekateri projekti in predračuni, dlje pa nismo prišli. Kje in zakaj se je zataknilo?

Jesenšek:

Projekt iz leta 1975 predvideva za ureditev kuhinje na Celovški 228, 560 milijonov starih dinarjev. To pa je še sedaj velika številka. Pa tudi sanitarni predpisi so izredno ostri in bi imeli velike težave, da bi izpolnili vse zahteve.

Hočevar:

Vprašanje je, koliko bi bil tak projekt ekonomsko upravičen. Po mojem ob tako majhnem številu toplih obrokov, kot jih imamo zdaj, ne bi bil.

Glasilo:

Torej se raje vprašajmo, ali sploh potrebujemo lastno kuhinjo.

Jesenšek:

Za sedemdeset obrokov na dan je res ne potrebujemo. Če pa bi jedlo toplo hrano kakih 80 odst. vseh delavcev, to pomeni že 300 ali 400 obrokov na dan. To pa bi se verjetno že splačalo. Kako bi bilo pa s cenami, tega pa ne vem.

Batič:

Vprašanje je, ali ob stabilizaciji in vseh težavah, ki trenutno tarejo Avtotehno, sploh gre govoriti o tako velikih naložbah.

Glasilo:

Za gotovo pa se gre vprašati, koliko nas družbena prehrana stane.

Batič:

V grobem 40 starih milijonov na mesec. Sem je všteta pripadajoča vsota za bone, bruto OD zaposlenih, tekoče vzdrževanje, voda, elektrika in te reči, vrednosti prostorov pa nismo upoštevali. Prav tako nismo upoštevali nabave posode in drobnega inventarja. O tem bo kaj več povedal tovariš Jesenšek.

SAJ NI NAŠE

Glasilo:

Zanimivo bi bilo izvedeti tudi, zakaj primanjkuje toliko inventarja, predvsem kavnih skodelic.

primer ovalni krožnik 120 din, mala skodelica za kavo 60, vilica ali nož 40 ali 60, plastična žlička 30 par. In še to so cene z začetka leta, zdaj pa je vse že spet za 30 odstotkov dražje.

Glasilo:

Zakaj je po novem mogoče dobiti toplo malico samo do desete ure.

Anderlič:

Zato, ker se je spremenil sanitarni odlok. Prej je bilo mogoče hrano deliti štiri ure po pripravi, zdaj pa je ta rok skrajšan na dve uri. Vzrok za to pa je veliko število zastupitev v začetku letošnjega leta.

servirke še danes ni. Pa še to vam povem. Leto in pol sem v Avtotehni in leto in pol v eni pisarni ob točno določeni uri postrežem tri kave s smetano, kar je tri tisoč in potem ob enajstih še enkrat, kar je šest tisoč starih dinarjev. Reprezentančnih!

Pa še en primer: poklicana sem bila v drugo nadstropje, da prinesem kavo za tovariša (našega!), potem sem bila poklicana v peto nadstropje, kjer je bil isti tovariš postrežen z vodko in dvojno kavo s smetano, potem sem bila poklicana v prvo nadstropje in tam je bil zopet isti tovariš postrežen s kavo in vodko.

Glasilo:

Čeprav bi bilo zanimivo izvedeti, kateri je bil ta tovariš, tega raje ne bom vprašal. Rad pa bi izvedel, ali je mogoče in ali bi bilo sploh koristno urediti reprezentančne bifeje.

Jesenšek:

Na Titovi bi bilo to možno, pa tudi koristno. Ker bi

v njem stregli s kavo za vse delavce, bi s tem močno razbremenili dosedanji bife, tako da bi tam potem rabili eno servirko manj. Ta bi potem stregla kavo v novem bifeju, ki bi bil odprt ves delovni čas. Primeren prostor imamo v četrtem nadstropju, stroški za opremo pa tudi ne bi bili veliki. Na Celovškji 228 pa tak bife že imamo, a mnogi šefi so najbolj veseli, kadar Marije ni in je bife zaprt.

Glasilo:

Zakaj so šefi veseli, če bife ne dela?

Jesenšek:

Zato, ker potem laže dobijo delavce na delovnem mestu, tako pa jih morajo iskati za točilnim pultom.

DAMA IN SEKRET

Glasilo:

Kakšni so odnosi med servirkami in drugimi delavci?

Batič:

Na »okroglo mizo« smo povabili tiste, ki so zadovoljni z družbeno prehrano

in tiste, ki niso in so najbolj zahtevne stranke. A zdaj vidimo, da najbolj zahtevni niso prišli. Kaj si lahko ob tem mislimo? Najbrž, da so zoprnji zato, ker so zmeraj slabe volje in jim nikdar ni nič prav. Vedno le nergajo, zdaj, ko pa želimo njihove konstruktivne pripombe, pa jih ni nikjer. Tako se mi zdi, da tudi konstruktivnih pripomb nimajo.

Hočevar:

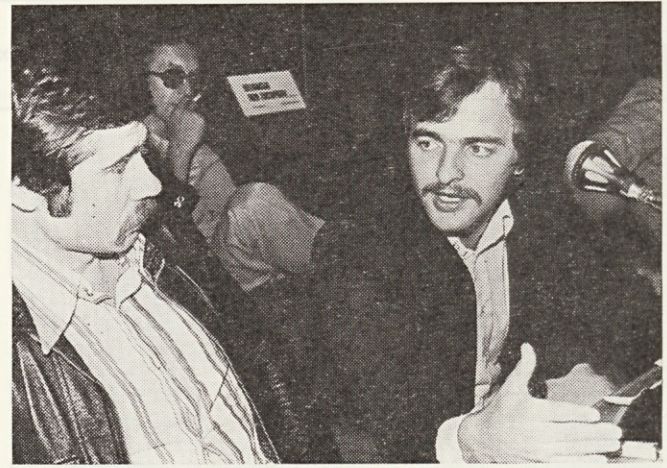
Jaz se s servirkami dobro razumem, opazil pa sem, da je že velikokrat prišlo do ostrih besed v bifeju. Eden od vzrokov je verjetno ta, da se predobro poznamo in se potem ne obnašamo kot pravi gostje, servirke pa tudi morda premalo upoštevajo, da ima gost velikokrat prav. Drug vzrok pa je gotovo tudi ta, da imajo servirke mnogo dela, pa nizke plače. Sploh imamo vsi skupaj mnogo nižje plače kot lani, cene pa rastejo, s tem pa tudi napetost v medsebojnih odnosih. A problem je v tem, da ni denarja in ni možnosti, da bi plače povečali.

Paulin:

Napetosti gotovo povzročajo tudi velika gneča, zato bi bilo pametno razmisliti o boljši organizaciji v bifejih.

Jesenšek:

Težko je govoriti o organizaciji, če delavci ne upoštevajo reda, če prihajajo ob terminih, ki jim niso namenjeni, če pridejo tudi po trikrat, štirikrat na mlico in hočejo biti vsakokrat postreženi preko vrste. In težko je imeti dobre odnose s tistimi, ki hočejo imeti vse napol za-

stonj, se stalno pritožujejo nad cenami in skušajo plačati vedno manj, kot so pa vzeli. Če pa jih zalotiš, se pa samo malo nasmehnejo in je vse dobro. V blagajni pa imamo minus.

Rupnik:

Največ konfliktov pride prav zaradi reprezentance, ki je ob konicah ne moremo streči. Zadnjič se je ena pritožila, da sendviči smrdijo po tobaku. Seveda smrdijo, ko pa nihče ne upošteva, da se v bifeju ne sme kaditi. Tudi urnika na vratih nihče ne upošteva.

Nekaterim moramo biti vedno na voljo. Ravno večeraj mi je neka dama rekla: »Ti sekret ti, ali mi nisi skuhala kave?« Če ti nekdo reče sekret, pa res ne moreš biti navdušen. Pa tudi preveč obremenjene smo, da bi bile vedno res prijazne. In če ti nekateri butajo na vrata že ob pol devetih, pridejo potem petkrat ali šestkrat v bife in te potem kličejo po telefonu še po dvanajsti uri in te hrušijo, zakaj nisi takoj dvignil slušalko, imaš res vsega dovolj. Vodje oddelkov ali pa direktorji bi morali imeti malo več kontrole nad svojimi delavci.

Hočevar:

Meni bi zelo prav prišlo, ko bi mi vi vodili evidenco o tem, kolikokrat kdo pride, za kar bi vas jaz še posebej nagradil. Kajti, kadarkoli je treba kaj narediti, smo vsi tako silno zaposleni, da bi morali za to dobiti še eno plačo zraven. Mislim, da ste mi dali dobro idejo.

Okroglo mizo smo pripravili:

Meta Batič, Jurij Černič, Roman Jesenšek.

Tehnični del:
Milan Bogosavljevič, Dragica Bžnar, Mojca Miklič

Fotografije:
Roman Dobrila

Strugarji iz Kikinde na tekmovanju kovinarjev

Letošnje štirinajsto delovno tekmovanje kovinarjev Jugoslavije v Litostroju je obiskala tudi delegacija delavcev iz SOZD LŽTK Kikinda pod vodstvom predsednika predsedstva sindikata občine Kikinda tov. Jovana Popova. V Ljubljani so jih sprejeli in pozdravili predstavniki Avtotehne: sekretar — koordinator ZK Avtotehne Borut Janovsky, predsednik konference sindikata DO Avtotehna Roman Rozina in podpredsednik občinskega sindikalnega sveta Ljubljana-Center tov. Vladimir Tkalec.

Člani delegacije Vukša Petar — kovinostrugar, Ziguvič Andraš — kovinorez-kalec in Sivčev Milivoj — kovinoravnalec so uspešni delavci in tekmovalci v kovinarskih strokah. Osvojili so visoka mesta na občinskem tekmovanju v Kikindi, še posebej pa na pokrajinskem tekmovanju Vojvodine (dve tretji in eno prvo mesto). Ogladali so si

tekmovanje v prostorih Izobraževalnega centra Litostroj, kjer so bili še posebej navdušeni nad njegovo opremljenostjo. Obiskali so tudi tovarniške prostore Litostroja, kjer so si ogledali proizvodnjo težkih strojev, še posebej pa novo halo za proizvodnjo vilničarjev. Litostroj tu pri svojem delu uporablja veliko strojev, ki so proizvod

Fabrike alatnih mašina Kikinda in aparature iz zastopniškega programa Avtotehne.

Prav je, da predstavimo tudi tekmovalce iz LŽTK v ekipi Vojvodine. Gavra Adamov je visokokvalificiran kovinobrusilec — zmagovalce letošnjega pokrajinskega tekmovanja, pa tudi aktiven samoupravljaec, saj je član delavskega sveta delovne organizacije. Živa Tanackov je bil letos na pokrajinskem tekmovanju kot kovinobrusilec drugi, je pa že zmagovalce zveznega tekmovanja kovinarjev v Beogradu. Najmlajši tekmovalce iz Kikinde je Vojislav Gavrilov, kvalificiran livar — kaluper in prvič tekmuje na zveznem nivoju. Velja poudariti, da je prvi livar iz Kikinde, ki se je uvrstil v pokrajinsko ekipo za zvezno tekmovanje. Ekipo že več let vodi strojni ing. Čeda Stojisavljevič. Sam pravi, da preživlja tekmovanja in njihov duh tako kot vsi drugi, morda še težje, saj se tekmovalci za strojem umirijo in posvetijo samo svo-

jemu delu, on pa lahko le gleda, čaka in se seveda nervira.

Zal do zaključka redakcije rezultat tekmovanja v izredno močni konkurenci še niso znani, vendar pa se veselimo uspehov naših sodelavcev iz Kikinde in jim čestitamo, saj so njihovi uspehi tudi naši uspehi.

Obisk delegacije je pomemben tudi zato, ker sta

navejala prve stike tudi občinska sindikalna sveta Kikinda in Ljubljana-Center. Tako bosta lahko sodelovala in pomagala tudi pri naših nadaljnjih akcijah. Delegat in tekmovalci so tekmovanje končali v nedeljo, 12. oktobra, na povratku pa so obiskali še rojstni kraj tovariša Tita in počastili njegov spomin.

-our-

ZAHVALA SODELAVCEM

Po petnajstih letih dela v naši delovni organizaciji je odšel v zaslužen pokoj orodjar-strugar Ivan Kolo- vič. Petnajst let je dolga doba, mnoge trajne človeške vezi se stkejo v tem času, zato je odhod, čeprav željno pričakovan, vendarle vedno težak. Tudi zaradi zavesti, da te po tem, ko si delu posvetil najboljša leta svojega življenja, delovna organizacija ne potrebuje več. Zato mnogi odhajajo v pokoj z grenkobo v srcu. Vendar v primeru Ivana Koloviča ni tako. Od njega so se prisrčno in z mnogimi spominskimi darili poslovili ne le njegovi najožji sodelavci, ampak prav vsi, tudi direktor tozda Servis s sodelavci. Zaradi te pozornosti bo ostal ta vendarle malce grenki trenutek strugarju Ivanu Koloviču v najlepšem spominu, zato se prav vsem iz srca zahvaljuje.

KULTURA

Gremo v gledališče

Spet vas vabimo, da se udeležite predstav osrednjih ljubljanskih gledališč, ki so za sezono 1980/1981 pripravila zanimiv program. Z odra bodo spregovorili o kraljih in cunjah, možeh in ženah, prešuštnikih, miru in vojni, o morali. Skratka, pokazali nam bodo resnico, kakršna se jim kaže in izpričuje bistvene poteze njihovih umetniških prizadevanj.

Pokazali nam bodo naslednja dela:

DRAMA

A. Strindberg:	Pelikan
I. Cankar:	Hlapci
Dario Fo:	Anarhistova naključna smrt
V. Havel-P. Kohout:	Protest — Atest
Nikolaj V. Gogolj:	Revizor
Dominik Smole:	Krst pri Savici

OPERA IN BALET

Opera:

A. P. Borodin:	Knez Igor
G. Verdi:	Moč usode
J. F. Fischer:	Dekameron
L. van Beethoven:	Fidelio
G. Donizetti:	Kapljice za ljubezen

Balet:

S. Prokofjev:	Pepelka
Baletni večer z deli A. Srebotnjaka, L. M. Škerjanca in K. Cipcija.	

MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO

Ivan Cankar:	Hlapci
Matjaž Kmecl:	Marjetica ali smrt dolgo po umiranju
Milan Dekleva:	Sla Boheme
Jean Giradoux:	Za Lukreacijo
Peter Hacks:	Mir
Mary O'Malley:	Mili bog v nebesih

Če si boste želeli ogledati katero teh predstav, spremljajte v dnevnem časopisju gledališki program ter bodite pozorni na naslednje objave:

Drama: abonma red G

Opera in balet: abonma red sobotni

MGL: abonma red B

Za vstopnice se oglasite v službi za družbeni standard (317 044-76).

Vabljeni!

Nevenka Pleterski

Priznanje pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (sedmo nadaljevanje)

Osebnih dohodki iz prejšnjih let se valorizirajo na raven povprečja osebnih dohodkov iz koledarskega leta, ki mu sledi zadnje leto zavarovanja, iz katerega je bil vzet osebni dohodek za izračun pokojninske osnove. V praksi to pomeni, da se osebni dohodki iz zadnjih dveh let ne valorizirajo. Vaorizacijske količnike določi skupščina skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja vsako leto na podlagi povečanja povprečja osebnega dohodka v preteklem letu. Upoštevati je, da imajo borci NOV pred 9. septembrom 1943 pravico v primeru, ko je to zanje ugodnejše, zahtevati, da se jim izračuna pokojninska osnova na podlagi petletnega povprečja osebnih dohod-

kov. Vendar si pri tem obdobja ne morejo izbirati, temveč se v vsakem primeru vzame povprečje iz zadnjih pet let pred uveljavitvijo pravice do pokojnine. Strokovna služba skupnosti v vsakem primeru izračuna vse možne variante povprečja osebnih dohodkov s pomočjo računalnika in odmeri tisto pokojnino, ki je za zavarovanca najugodnejša.

Za borce pred 9. septembrom velja tudi določba zakona o zajamčenj osnovi, ki ne more biti nižja od povprečja osebnih dohodkov vseh delavcev v Sloveniji v preteklem letu, povečana za 17,6 odstotkov. Za vse zavarovance pa velja tudi omejitev pokojninske osnove, ki ga vsako leto določi skupščina skupnosti po-

kojninskega in invalidskega zavarovanja. Za leto 1979 je bila določena najvišja možna osnova v višini 18.299 dinarjev, medtem ko znaša najnižji znesek osnove za zavarovance po splošnih predpisih 3.160 dinarjev.

Naj omenimo, da po zakonu o notranjih zadevah delavcem, ki delajo na posebnih dolžnostih pri organih za notranje zadeve, odmerja pokojnino na podlagi povprečja osebnih dohodkov, ki so jih prejeli v zadnjem letu neposredno pred upokojitvijo.

STAROSTNA POKOJNINA

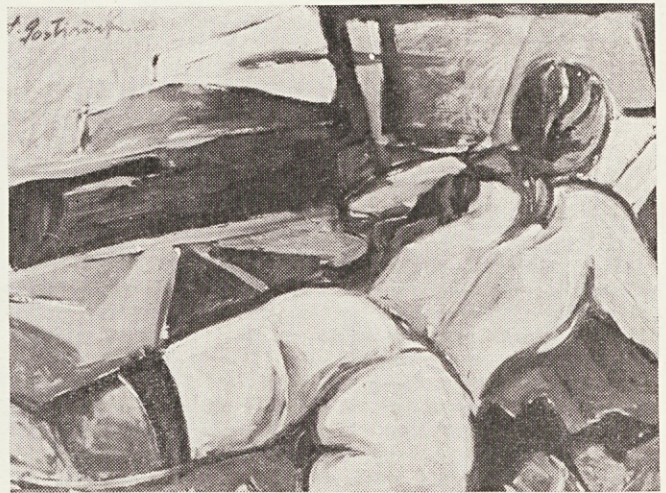
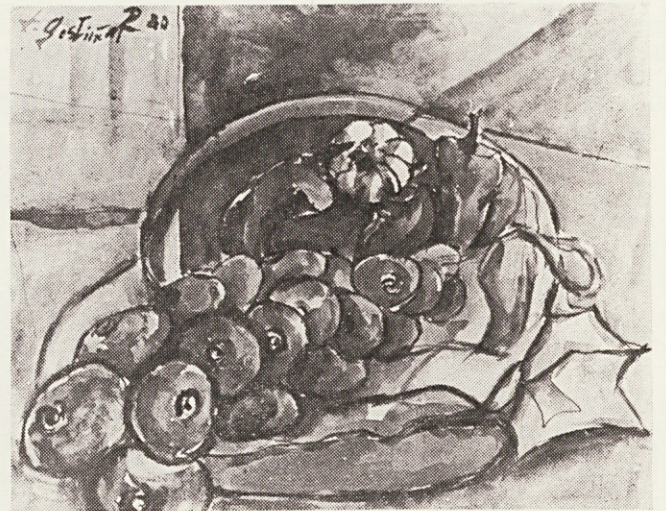
Pravica do pokojnine je nedvomno najpomembnejša pravica iz pokojninskega zavarovanja in težnja vsakega zavarovanca, da jo bo nekoč užival. V njej se v celoti odraža rezultat njegovega minulega dela, manj pa prihaja v poštev načelo vzajemnosti in solidarnosti, saj si je to pravico prislužil z dolgoletnim plačevanjem prispevkov.

Za pridobitev pravice do starostne pokojnine mora izpolnjevati zavarovavec določene pogoje glede starosti in pa pokojninske dobe. Zavarovavec, ki je dopolnil 40 let, in zavarovanka, ki je dopolnila 35 let pokojninske dobe, pridobita pravico do starostne pokojnine ne glede na starost.

**N. U.
se nadaljuje**

Razstava akvarelov in olj Tomaža Gostinčarja

V dneh od 5. do 20. 11. razstavlja v sejni dvorani Avtotehne na Titovi 36/IV akademski slikar Tomaž Gostinčar. Avtotehna v zadnjem letu tako že šestič odpira vrata upodabljačemu umetniku in tako ob še nekaterih drugih kulturnih akcijah skrbi za permanenten stik svojih delavcev s sodobnim kulturnim dogajanjem na Slovenskem. Tokratni ustvarjalec je od vseh, ki so se nam predstavili v sejni dvorani, prav gotovo najiminennejši, o visokem mnenju, ki ga imajo slovenski kritiki, pa pričata tudi kratka zapisa Aleksandra Bassina in Tarasa Kermaunerja.

Telegrami

... Dne 15. 9. 1980 je bila sklicana seja konference sindikata DO stop Zaradi nesklepčnosti članov konference je seja odpadla stop

... Dne 18. 9. 1980 je TOZD Notranja trgovina imel zbor delavcev stop

... Dne 22. 9. 1980 je zasedala skupna stanovanjska komisija DO stop

... Seja ZK DSSS je bila dne 24. 9. 1980 stop Člani ZK so soglasno izvolili za namestnika predsednika ZK DSSS Cvetko Peršak stop Za člana sekretariata pa so izvolili Franca Erbežnika stop

... Dne 25. 9. 1980 je imela seja OO ZK TOZD Notranja trgovina stop Člane so seznanili s pripravami na vajo NNNP Ljubljana 80 stop

... Na 17. redni seji IO OOZS DSSS z dne 25. 9. in 1. 10. so se člani IO dogovorili, da skličejo sindikalne skupine in jim obrazložijo samoupravne sporazume SIS o temeljnih planov za obdobje 1981—1985, družbeni dogovor o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev OD in osnovah za povračilo stroškov, ki so jih imeli delavci pri opravljanju določenih del in nalog stop Predlogi se dajo v 15-dnevno javno razpravo stop

... Na 28. redni seji DS TOZD Zastopstva z dne 30. 9. 1980 so delegati ugotovili, da še vedno niso realizirani naslednji sklepi stop — inventurni popis GM diesel iz leta 1975 (zadolžena SDK) stop — srednjeročni plan 1976—1980 — analiza vzrokov (zadolžena SDK) stop — sklep št. 10, 20. redne seje DS stop — sklep št. 24, 25. redne seje DS stop — sklep št. 3, 27. redne seje DS stop

... 30. seja DS TOZD Trgovina je bila 2. 10. 1980 stop Delegati so ugotovili, da so bili realizirani vsi sklepi stop Sprejel je sklep, da bodo volitve za vse TOZD in DSSS DO dne 17. 11. 1980 stop

... Na 10. seji DS DSSS z dne 2. 10. 1980 so delegati sprejeli sklep, da se za namestnika predsednika DS DSSS (zaradi odhoda Lučke Zorga, ki je opravljala doslej to funkcijo) imenuje Jožeta Zunarja stop Živan Mirčič je prosil, da se ga razreši dolžnosti predsednika odbora za delovna razmerja oz. članstva tega odbora stop Svojo

prošnjo je obrazložil s tem, da ne more biti član organa, ki se ga uporablja za razčiščevanje osebnih konfliktov in razprtij stop DS je razrešil Mirčiča članstva odbora za

... S sej samoupravnih organov TOZD Servisi tudi do zaključka te redakcije nismo dobili gradiva stop

Telegrame pošilja Erika Železnik stop

TOZD ZASTOPANJE

ODŠLI:

21. 9. 1980 OGOREVC Marjana — sporazumno

30. 9. CEČIČ Ante — upokojitev

TOZD SERVISI

ODŠLI:

30. 9. 1980 KOLOVIČ Ivan — upokojitev

TOZD TRGOVINA

PRIŠLI:

1. 9. 1980 ANŽIČ Franc

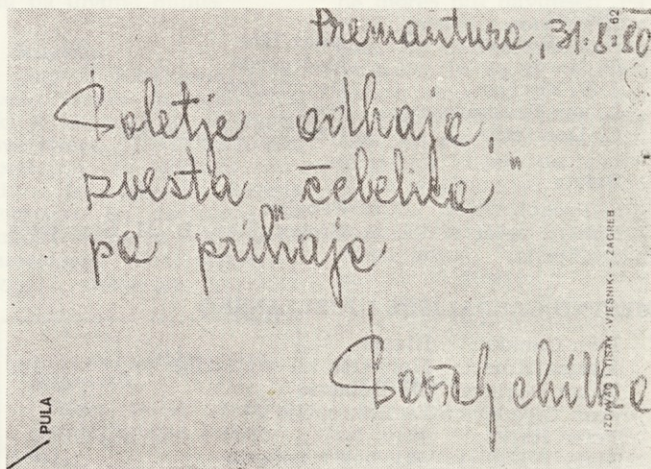
DSSS:

ODŠLI:

30. 9. 1980 ŽORGA Lucija — sporazumno

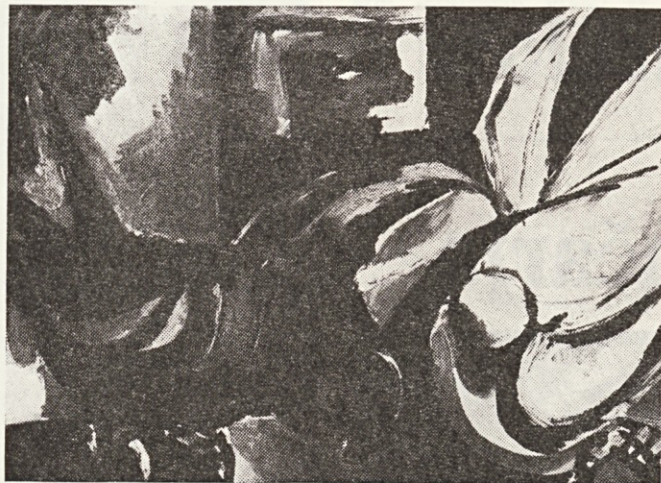
Poslednji poletni pozdrav

Naša zvesta dopisnica, pridna čebelica, Milka Pavšelj, nas tudi na zasluženem oddihu ni pozabila. Z letovanja v Stupicah nam je poslala ta pozdrav, ki ga objavljamo. Malce z zamudo in malce z obžalovanjem, da so poletni dnevi že za nami. In z upanjem, da bomo morda že v naslednji številki lahko prebrali kakšno zanimivo planinsko reportažo izpod njenega peresa.

... Za Gostinčarjem stoji že večletni profesionalni odnos, boj za življenjski obstanek in prav ta odnos veje tudi iz slik.

Razmišljam dalje: so Gostinčarjev nadvornimi talent, zavzetost in opredeljenost, oblikovali občasnimi strokovni nasveti — od mojstra Riharda Jakopiča dalje, v zadostni meri? So bila to zadostna napotila, ali bi se dalo do-

seči več: njegov današnji ekspresionizem, brutalen in oster ter predan rjavi gami je v tem oziru prej prav gotovo samonikel, življenjski nemir, ki se izraža v najostrejši sprejemljivi figurativni obliki. Tematika starih mestnih vedut, skromnih tihožitij, ekspresivnih ženskih aktov, ujetih v ostre geometrijske sestave in ožarjenih, kot bi jih oblihl val predvojnega nemškega ekspresionizma — to sestavlja Gostinčarjeva dela.

A. Bassin

Tomaž Gostinčar se predaja svojemu demonično besnemu zamahu, akt Irene je velikopotezen, nasilen, ostre zasople črte izdajajo, kako suvereno obvladuje slikar svet in ljudi, a kakšna nevarnost se v tem predajajočem se gospodovanju skriva. Deformacija barve, oblike, podobe sveta je mestoma sadistična, a obenem lirična, otroška, nedolžna. Morda bodo iz tega spoja nastajale Gostinčarjeve najboljše slike. Panorama Ljubljane — Zvonjenje žari iz Izsti-

skajočih se, preganjajočih se, vitalnih barvah; se iz temé poraja vizija ali bo videnje potonilo v telesni sli? Taras Kermauner

Izdaja DO Avtotehna, n. sol. o. Ljubljana, Titova 36. Ureja uredniški odbor: Matija Cajhen, Jurij Černič (glavni urednik), Borut Janovsky (odgovorni urednik), Katja Krmelj, Brane Masten, Lidija Mesnik, Zvone Ogrinc, Vojko Spačal, Andrej Urbas, Lučka Zorga. Naslov uredništva: Titova 36, telefon 317-044. Tisk tiskarna Ljubljana v nakladi 900 izvodov. Časopis prejema člani kolektiva, študenti in upokojenci brezplačno. Časopis izhaja enkrat mesečno. — Oproščeno prometnega davka po sklepu 421-1/72.